

1 Preken

Uitgave van de Verrijzeniskerk - de Schalm

Marcus 9, 14-29 Energie voor vrede - Powered bij Peace Oec. Vredesviering 16-09-2012

Lieve gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Het conflict in Syrië loopt steeds verder uit de hand. Dat heeft de speciale VN-gezant Lakhdar Brahimi donderdag gezegd tijdens zijn eerste bezoek aan het Arabische land.

"We zijn naar Syrië gekomen voor een vergadering met onze Syrische broeders omdat er een grote crisis is, die volgens mij steeds erger wordt", aldus Brahimi.

Op het programma staat een ontmoeting met president Bashar al-Assad.

Brahimi volgde onlangs voormalig VN-chef Kofi Annan op als gezant voor Syrië namens de Verenigde Naties en de Arabische Liga. Annan stapte op toen een staakt-het-vuren als onderdeel van zijn vredesplan niet van de grond was gekomen. Brahimi heeft er zelf overigens een hard hoofd in dat hem lukt wat zijn voorganger niet lukte: via diplomatieke weg een einde maken aan het bloedvergieten in het verscheurde Arabische land, waar sinds maart vorig jaar een machtsstrijd wordt gevoerd tussen rebellen en het regime van president Bashar al-Assad.

In een interview met de BBC noemde hij zijn missie begin september nog "bijna onmogelijk". Bijna onmogelijk – die woorden raken me vandaag in het bijzonder. Niet alleen vanwege de missie van Brahimi, maar omdat ik het bijna onmogelijk vindt tegen de achtergrond van zulke berichten in zo'n vredesdienst als vanmorgen hier iets zinnigs te zeggen.

Wie wordt er niet machteloos van, van alles wat vrede op aarde in de weg staat?

Als ergens al een conflict wordt beëindigd, dan laait er elders weer een nieuw op.

Haalt het wat uit wat wij hier vanmorgen doen? Heeft het zin om te bidden voor vrede?

Maar hebben we dan een keus? Kunnen we ons dan terugtrekken achter onze dijken en ons van al die strijd, conflicten en oorlogen niets aantrekken?

Dat kán toch niet?!!

De vraag klemt daarom temeer: waar halen wij energie voor vrede vandaan?

Op de website van de kerkelijke vredesorganisaties IKV en Pax Christi en in de Vredeskrant wordt onze aandacht gevraagd voor energie. Olie, steenkool en goud, drie delfstoffen, die alles in zich hebben om een bron van vrede te vormen. Hun aanwezigheid is vaak de motor van de economie: werkgelegenheid, inkomsten én vrede.

Maar in landen als Colombia, Zuid Soedan en de Democratische Republiek Congo zijn olie, steenkool en goud helaas vaak een bron van conflict. Omwonenden van grondstofrijke gebieden worden van hun land verjaagd. De opbrengst uit de grondstoffenwinning wordt gebruikt om bestaande conflicten te financieren. Personeel werkt onder erbarmelijke omstandigheden. En wie een tegengeluid laat horen wordt bruut de mond gesnoerd.

De winning van grondstoffen voor onze benzine, elektriciteit, mobiele telefoons en sieraden gaat in sommige landen gepaard met grove mensenrechtenschendingen.

IKV Pax Christi vindt dit onacceptabel. Onder het motto 'Powered bij Peace' vragen zij deze Vredesweek daar aandacht voor. De Europese Unie zou geen 'conflictgrondstoffen' moeten importeren en IKV Pax Christi zet zich in om een einde te maken aan de misstanden in goud- en steenkolenmijnen en olierijke gebieden. Zodat deze grondstoffen bron van vrede kunnen worden in plaats van grond voor conflict.

Welk licht valt er vanuit de Bijbelgedeelten van vandaag op deze problematiek?

Zo op het eerste gezicht staan de lezingen ver af van de strijd in Syrië en van de conflicten en de mensenrechtenschendingen in verband met de winning van grondstoffen.

Maar als we beter kijken ontdekken we wel verbanden.

De lezing uit het boek Job confronteert ons met de reactie van Job op wat zijn vrienden gezegd hebben nadat ze diep onder de indruk waren gekomen van het lijden dat Job had getroffen.

Job spreekt over zilver, goud en ijzer en welke moeite de mens zich getroost om diep in de aarde af te dalen om die kostbaarheden te bemachtigen.

Hij stelt de vraag of de mens zich terecht daarvoor zoveel inspanningen getroost. Zijn die grondstoffen waar het in het leven op aankomt? Zijn die het belangrijkste? Is wijsheid niet veel belangrijker? Dat je op het juiste moment over het juiste inzicht beschikt? Op het goede moment de goede woorden weet te vinden en te spreken? Dat je knopen weet door te hakken waardoor er recht gedaan wordt?

Ja, waar vind je die, de wijsheid?

Job heeft ondervonden dat wijsheid binnen ieders bereik ligt: ontzag voor de Heer – dat is wijsheid; het kwaad mijden – dat is inzicht.

Ontzag voor goud, zilver, olie, steenkool, voor de motoren van de economie – dat kan een mens helemaal voor zich in bezit nemen. Kan tot een afgod worden. De afgod van het geld, van de vooruitgang, van de groei, van de economie.

Ontzag voor de Heer opent de ogen voor wat werkelijk belangrijk is in het leven: liefde, aandacht en respect voor ieder mens.

Het kwaad mijden – dat is je goed laten informeren waar de grondstoffen vandaan komen.

Maar ook waar onze kleding vandaan komt. En onder welke omstandigheden die gemaakt wordt. Daar zijn we de afgelopen week mee geconfronteerd bij de afschuwelijke brand in Pakistan.

Het kwaad mijden – dat is ook op de vierkante meter van je eigen leven bewuste keuzes maken. Stemmen op een partij die opkomt voor gerechtigheid, vrede en mensenrechten. Kopen van eerlijke producten.

In het evangelie hoorden we hoe een jongen die aan epilepsie leed, door Jezus werd genezen.

Daar ging een indringend gesprek aan vooraf. De leerlingen van Jezus bleken niet bij machte de onreine geest uit te drijven. Machteloos moesten ze toezien hoe de macht van het kwaad sterker was dan hun geloof.

Ten einde raad wendt de vader van de zieke jongen zich tot Jezus. Hij vraagt aan Jezus of hij zijn zoon kan helpen. Jezus' antwoord kan zomaar tot ernstige misverstanden aanleiding geven.

Hij zegt: "Alles is mogelijk voor wie gelooft."

Wij moeten ons goed realiseren wie dit hier zegt. Dat is Jezus zelf. Hij beschikt over voldoende geloof om op zijn woord de onreine geest uit te drijven. De vader van de zieke jongen voelt dat goed aan. Hij zegt: Heer, ik geloof, kom mijn ongeloof te hulp".

Dat zijn wijze woorden. Geloof en ongeloof lopen bij mensen zo onontwarbaar door elkaar heen. Wie kan zeggen, dat zijn geloof groot en sterk genoeg is voor zulke daden? Wie weet wat er allemaal leeft in zijn hart?

Hoeveel mensen hebben niet hun toevlucht gezocht bij gebedsgenezers?

Maar zij vonden geen genezing. Zij kwamen in een diepe geloofscrisis terecht.

Blijkbaar was hun geloof onvoldoende.

Laten wij voorzichtig zijn. Wij zijn maar mensen.

Het geloof van Jezus is groot en sterk genoeg. Op zijn woord verlaat de onreine geest de zieke man. Jezus reikt hem de hand en richt hem op.

Het laatste woord van Jezus helpt ons verder. Als de leerlingen vragen waarom zij de onreine geest niet konden uitdrijven, zegt hij, dat dit soort alleen door gebed kan worden uitgedreven.

Ligt daar het geheim van Jezus' bijzondere macht? In het gebed?

Wij kunnen aan de strijd in Syrië niets veranderen. Onze mogelijkheden om 'conflictgrondstoffen' uit te bannen zijn ook maar heel beperkt.

Toch zijn wij niet machteloos. Jezus bepaalt ons bij de kracht van het gebed.

Wij kunnen bidden om vrede. Bidden om gerechtigheid en recht. Bidden om respect voor ieder mens.

Daarom zijn we vanmorgen hier. Niet om grote wereldproblemen op te lossen.

Maar om te bidden om Gods Geest van liefde en van vrede. Voor deze wereld. Voor ieder mens.

Of dat ook helpt? Daarvoor hebben we ons geloof nodig. Geloof dat God zijn ongekende gang gaat. In deze geschiedenis. In ons leven. Op deze wereld.

Bidden: dat kunnen we doen, dat moeten wij doen en dat zullen wij doen.

Vandaag. En al onze dagen.

In de Naam van de Vader, en de Zoon en de Heilige Geest.

Amen